

22110111

GEORGIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
GÉORGIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
GEORGIANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)

Mercredi 11 mai 2011 (matin)

Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

დაწერეთ ერთ-ერთი ტექსტის კომენტარი:

1.

იყო ხელმწიფე ერთი, რომლისა საქმენი არავისგან მოიგონებინა, რომელსა სიკეთისა და სიქველისაგან ეგოდენი მოწყალებანი შეეკრიბნა გულსა თვისსა, თავად არ აღირაცხოდა. სიფიცხლე და უწყალოება ჯავრისანი გულისაგან ღვთის შიშისა ნიავეთ გაექარებინა, სიუხვე მისის ნოტიოს ღრუბლისაგან უმრავლესად გაეგრილა და ყოველთა კაცთა ზედა საბოძვარი ცათა წვიმისათვის გარდაემატებინა.

მისი შიში და ზარი ესრეთ განფენილ იყო პირსა ყოვლისა ქვეყანისასა, მხის ტეხისა უსაზარლესად მიაჩნდათ. მისი სიტკბო და აღერსი ესრეთ შეეტკბოთ, ჩხვილთა წულთაებრ, სძისა და ძუძუთა უსაყვარლესად მიეზიდათ.

და იყო სახელი დიდისა მის და მალღისა მეფისა ფინეზ.

და ჰყვა ვაზირი ეგეთი, რომე სიბრძნითა მისითა ცათა აღწევნილ იყო, ჭკუითა ხმელთა სიგრძე და განი სრულად განეზომა, მეცნიერებითა ზღვათა უფსკრულთა მიწევნილ იყო, ჰაერთა და ვარსკვლავთა საქმენი გულის ფიცართა გამოეწერა. ესეთი სიტყვის სიტკბო ჰქონდა, მხეცთა კაცთა მსგავსად მოაქცევდის, ტინთა ცვილებრ დაადნობდის და მფრინველთა კაცებრ აუბნობდის. და იყო სახელი ვაზირისა მის სედრაქ. დიდად უყვარდა მეფესა ვაზირი იგი.

და არა იყო გულსა მეფისასა ზრუნვა გინა შეჭირვება უძეობისა კიდე, რომე შვილი არა ესვა.

დღესა ერთსა გახსნა და გასცა განძი ურიცხვი გლახაკთა ზედა, რათა ევედრონ ღმერთსა ძისა ბოძებისა მისისათვის.

და იყო საჭურისი მეფისა კაცი გულჩქარი და ფიცხელი. სეფეთუხუცესი იყო და გულითადი მეფისა, რომელსა ერქვა რუქა. და თქვა:

– რომელსა მეფესა გარდაუგია საღარო ესეოდენი?..

გამოხდეს ხანი და ჟამი რაოდენიმე. შეიწყალა ღმერთმან და მისცა მეფესა ძე ესეთი, რომე სინათლითა მზე მოშურნეობდა, ათხუთმეტისა დღისა მთვარე მისგან ითხოვდა, ვარსკვლავნი მისსა კამკამებასა გაეცვიფრებინა, შავნი მერცხლისა მხარნი ბროლთა ზედან განპყრობით დაეშვენებინა, მელნის გუბენი გიშრის ლერწმით შემოესარა, ვარდი და ზამბახი ერთმანეთში აეყვავებინა. სახელად ჯუმბერ უწოდეს.

რა მოიზარდა, გამოიყვანა მეფემან, ვაზირსა თვისსა სედრაქს და საპატრონოთა თვისთა აჩვენა. აიყვანა ვაზირმან, დალოცა და მოახსენა:

– მეფეო, ღმერთმან გიცოცხლოს და ბედნიერმცა არს ძე შენი ესე და კურთხეულ ამიერთგან უკუნისამდე. და მიეცეს ამას გულისხმიერობა ვირისა, ერთგულობა ძაღლისა და ძალი ჯინჭველისა.

– ესმა რა ესე რუქა საჭურისსა, აღშფოთდა, და უთხრა ვაზირს:

რად მიიღე წყევა ძესა ზედა მეფისასა? ვაზირი გონიერი, წყნარი და სიტყვამარჯვე ხამს, ამად რომე ხელმწიფესთან მეოფს ხუთნი საქმენი უნდა სჭირდეს: ერთი – სიტყვა ტკბილი უნდა ჰქონდეს; მეორე – გამწყრალი დააწყნაროს, არა თუ მხიარული გააწყნაროს; მესამე – პირიდან ავი სიტყვა არ წაიცთუნოს; მეოთხე – სიტყვის თქმის ჟამი იცოდეს; მეხუთე – რაც თქვას, ყოველს კაცს მოაწონოს.

შეხედა სედრაქ და რქვა:

- შენ ყოველსა მართალსა იტყვი, მაგრამ ოდეს მამაკაცსა
- 45 სამამაკაცო დაეკვეთოს, დიაცის ბუნება მიეცემის. ამით სცან, რომე უღვაშნი და წვერნი მისნი თან აღმოიფხვრას. საჭურისსა სამნი საქმენი მართებან: პირველად - მხეველებრივ მორცხვობა; მეორედ - ავთა ენათა შენახვა; მესამედ - პატრონისა ხვაშიადისა დაკრძალვა. თვარემ მე ძე მეფისა არ დამიწყვევლია. თუცა გინებს, ადრე სცნობ. ვირი ერთსა უყესა ტალახსა
- 50 შიგან გაატარე, რათა დაეფლას. მერმე გზა იგი გაახმე. თუცა შენ ვირი გზასა მას ზედა გაატარო, უგუნურმცა არს. ძალლი კაცისა გლახაკისა, მჭლე და დიდად უსუქარი, მიიყვანე და მდიდარსა კაცსა მიაბარე, რათა გაასუქოს. მერმე ორთავე უხმონ. თუცა პირველი, დამამჭლობელი, დაუტეოს და რომელმან გაასუქა, მას გაჰყვეს, ორგულ არს. ჯინჭველი შეიპყარ
- 55 და ერთსა ჭიქასა ათორმეტნი დღენი დააყოფინე მშიერსა და მერე გამოუტევე. თუცა თვისისა ზომისაგან ოთხი წილი მეტი არ აიღოს წადებად, უსუსურმცა არს და მე სიტყვამცდარიო, თვარა რად გამკიცხეო!

მოასხეს სამნივე და ჰყვეს ეგრეთ და ყოველივე თქმულებრ იყო. იხარებდა მეფე დიდად ვაზირისა სიტყვასა და ძისა მისისა სიკეთესა ზედა.

სულხან-საბა ორბელიანი „სიბრძნე სიცრუისა“ (1859)

- იმსჯელეთ, რა მხატვრულ-გამომსახველობით საშუალებებს იყენებს ავტორი მეფის სახის წარმოსახენად.
- იმსჯელეთ, როგორ იხატება ვაზირის სახე ამ ეპიზოდში.
- იმსჯელეთ, როგორ იყენებს ავტორი თხრობის სტრუქტურას ამ მონაკვეთში.

2.

გაუხედნავი კვიცი იყავი
და სისხლიანი, როგორც ჩაღატარ.
დარჩები ლექსში გაურიყავი,
ცოდვამ, ამ ლექსს საფლავში გატან.

5 მოგდევდა სევდა დიდ ტრამალების
და მოატანე დარიალამდე.
სული სულს როგორ დაემალება?!
ჩვენი თვალებიც ცრემლით დაღამდენ.

10 განა შენ დარჩი მარტო ცოცხალი,
რომ გადარჩენა არ გხარება?..
ვინ დაითვალოს ცრემლის კურცხალი,
სირცხვილი, რაც გულს გაჰკარება?..

15 გდიოდა ლექსი შენ, როგორც სისხლი, –
მოურჩენელი გულის იარა.
თავის სიკვდილით თავს ვერ დაიხსნი
და სისხლი მხოლოდ სისხლს ეზიარა.

20 გამთენიისას ხაშის დიდ ქვაბში
ხარშავდა კეპკას მთვრალი პაოლო.
ყინვას გაჰქონდა გარეთ კაშკაში,
სიკვდილმა ხელი მაგრად ჩაგავლო.

არ გამოცვლილა ხომ პოეზია –
მუხები ცისკრის კარებს აღებენ,
მხოლოდ ჩვენ სხვა დრო წამოგვეწია,
ჩვენც ალბათ სადმე ჩაგვაძაღლებენ.

25 და გულში სტირის შენი ანდერძი:
სადღეგრძელოში გვახსოვდე მარად.
წითელ ღვინოში – შენ პურის კერძი
წამოიზრდები სისხლის ტომარად.

30 ღმერთი და სჯული... არა ვართ შორი,
მონღოლის სისხლი გვიდუღს ორთავეს,
სული დააპეს და მერე მძორი...
მძორიც ძერებმა გამოათავეს.

35 ასე უჭირდა ალბათ ამირანს,
რომ დაუღეწეს ჩვენსავით მკერდი...
შევსვამთ საწამლავს... ჩვენ როგორც მირონს –
პირველად შენ სთქვი ეს ალავერდი.

ხოფურაშვილთან ვიყავით წუხელ,
შენზე ღრიალით გასკდა არღანი.
საკუთარ ძმასაც ვეღარ გავუმხელ,
40 რაც ჩაკირულა გულში ბაღღამი...

სამწუხაროა ყველა ესენი
და უფრო მწარე კიდევ ის არი,
ღამაზო ბიჭო! სერგეი ესენინ!
ცოცხალს არ გესმის ეს საფიცარი!..

45 ამხანაგებო, თუ ღრმა ღელეში
ჩვენი თავებიც სადმე დაგორდეს,
ყველამ იცოდეს – სხვა პოეტებში
ესენინ ჰყავდა ძმად ცისფერ ორდენს!..

ტიციან ტაბიძე „სერგეი ესენინს“ (1926)

- იმსჯელეთ, როგორ იყენებს ავტორი მხატვრულ-გამომსახველობით საშუალებებს სერგეი ესენინის სახის დასახატავად.
- რა შეგიძლიათ თქვათ იმის შესახებ, თუ როგორ გამოხატავს ავტორი განწირულების შეგრძნებას ამ ლექსში?
- იმსჯელეთ, რა საშუალებებით ქმნის ავტორი ლექსის დრამატულ ხასიათს.